

عنوان مقاله:

ارزیابی فقر شهری در سکونتگاه های غیررسمی با استفاده از مدل تحلیل عاملی (شهرک سیدی شهر کرمان)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم جغرافیایی، معماری و شهرسازی، دوره 2، شماره 15 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

نسیم امیری - دانشجوی دکتری شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز. ایران

یداله غلام پور - دانشجوی دکتری شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان. ایران

کوروش افضلی - استادیار شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان. ایران

خلاصه مقاله:

اسکان غیررسمی، که به موجب شهرنشینی شتابان در جهان معاصر به وجود آمده است، نتیجه نابرابری های اقتصادی- اجتماعی است که در سطح مناطق شکل گرفته، که شهرها و خصوصا کلان شهرهای کشور را بامشکلات فراوان مواجه ساخته است. شهر کرمان یکی از کلان شهرهای کشور با پدیده اسکان غیررسمی مواجه است. از جمله سکونتگاه های اسکان غیررسمی در شهر کرمان، شهرک سیدی است که در این مقاله به ارزیابی اسکان غیررسمی در این محله پرداخته شده است. هدف از این پژوهش، ارزیابی اسکان غیررسمی در شهر کرمان است. که به این منظور از روش تحلیلی- کمی با رویکرد کاربردی برای انجام پژوهش استفاده شده است. جامعه آماری این پژوهش محله شهرک سیدی شهر کرمان می باشد و برای این منظور از اطلاعات بلوک های آماری سال 1390 و از 30 شاخص که با روش های آماری به 3 عامل ترکیبیتبدیل شده و نتایج با بهره گیری از مدل تحلیل عاملی ارزیابی شده، استفاده گردیده است. نتایج این مطالعه نشان می دهد که بلوک های شهر کرمان مکانی برای تبلور تمایزات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، کالبدی است. این سکونتگاه ها جلوه فقر به شمار می روند که از لحاظ پویایی روند متفاوتی را طی می کنند. وجود نواحی نابرابر در فضای شهر کرمان به جدایی گزینی فضایی، اجتماعی و اقتصادی منجر گردیده است. که ذکر این نکته لازم است که نتایج حاصله صرفا با تکیه بر شاخص های مورد استفاده در وجود این مقاله می باشد و در صورت عدم مشکلات آماری و به کارگیری شاخص های بیشتر این احتمال وجود دارد که نتایج تحت تاثیر قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

اسکان غیررسمی، کرمان، تحلیل عاملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/936592>

